

ДИФЕРЕНЦІЙНІСТЬ ПІДХОДІВ ДО ОПОДАТКУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ СПЕЦИФІКИ

Доведено необхідність диференційних підходів до оподаткування із врахуванням класифікацій і угруповань регіонів, курсу країни та її регіонів на інтеграцію, місцеві особливості та геополітичне розташування регіонів, координування дій державних і місцевих органів управління щодо реформ в оподаткуванні. Означено проблеми у податковій політиці, що слід вирішувати в оподаткуванні економічної діяльності на державному і регіональному рівнях. Запропоновано різноаспектні підходи до оподаткування підприємницької діяльності у регіонах, виходячи із стимулюючої функції податків, необхідності активізації й розвитку економіки регіонів

Ключові слова: Диференційні підходи, оподаткування, специфіка регіонів, інтеграція, координування дій, державні та місцеві органи влади, соціально-економічний розвиток.

Постановка проблеми. Досвід роботи вітчизняних науковців та напрацювання регіональної спільноти доводять, що розроблення диференційних підходів до оподаткування має враховувати:

1. Різні класифікації і угруповання регіонів, в основи яких покладено соціально-економічні показники, а саме [1, с. 155, 156; 2]:

лідери (за сукупністю становища регіонів вище загальнодержавного рівня, розвинуте матеріальне виробництво та сфера послуг; значний обсяг припливу інвестицій; соціальні показники вище нормативних);

високорозвинені (індустріальні регіони з розвинутим матеріальним виробництвом, особливо промисловістю; мають значний людський і фінансовий потенціал; значення показників соціально-економічного розвитку на 10-30% перевищують середні по Україні);

розвинені (характеризуються сукупністю показників, значення яких відрізняється від середніх по Україні на $\pm 10\%$);

проблемні (матеріальне виробництво не отримало достатнього розвитку; дотаційна структура бюджету; недостатній фінансовий потенціал; значення показників соціально-економічного розвитку відрізняється від середніх більш як на 10% у гірший бік).

2. Курс країни та її регіонів на інтеграцію у Європейське співтовариство, який має враховувати рекомендації Комітету міністрів Ради Європи державам членам Європейського співтовариства щодо ста-

лого просторового розвитку [1, с. 157; 3], а саме:

забезпечувати територіальну єдність шляхом більш збалансованого соціального і економічного розвитку регіонів і підвищення їх конкурентоспроможності;

заохочувати розвиток і удосконалювати відносини міста і села;

створювати збалансовані умови транспортного доступу;

розвивати доступ до інформації та знань;

скорочувати збитки, що завдаються навколишньому середовищу;

збільшувати та захищати природні ресурси і природну спадщину;

примножувати культурну спадщину як фактор розвитку;

розвивати енергоресурси в умовах безпеки;

заохочувати до високоякісного туризму;

обмежувати наслідки природних катастроф.

Слід враховувати, що прийняття до уваги цих головних положень щодо стабільності відбувається, виходячи з місцевих особливостей, геополітичного положення і потребує координування дій державних і місцевих органів управління, мобілізації зусиль різних органів управління.

Головним питанням при проведенні будь-якої податкової політики є питання ручного чи автоматичного регулювання, а також доцільності такого втручання в будь-які економічні процеси, що відбува-

ються у державі, та її регіонах та прийнятність для суспільства такого втручання [4, с. 87]. З роками свідомість громадян зростає, що сприятиме підвищенню використання фінансових ресурсів. Тому завдання для вчених-фінансистів полягає в розробці ефективних і водночас прийнятих для більшості громадян варіантів вирішення проблем, що виникають при регулюванні економічних процесів [5, с. 95]. При цьому не останнє значення має не думка вчених, а бажання політиків задовольнити свої амбіції, що не завжди відповідає реальним потребам економіки та її розвитку.

Аналіз останніх досліджень та публікацій показує, що соціально-економічна ситуація Україні породила такі проблеми у податковій політиці, що слід вирішувати [6, с. 107 - 111]:

1. Формування прибуткової частини бюджету залежить від кон'юнктури продукції, що формує пріоритети зовнішньоекономічної діяльності, до якої відносяться металургійна, хімічна, нафтохімічна промисловість. Саме скорочення виробництва у цих галузях – призводить до недофінансування бюджету за рахунок податкових надходжень.

2. Нерівномірний розподіл податкового навантаження, постійні зміни і поправки до Податкового кодексу України унеможлиблює для підприємців впровадження стратегічних ініціатив розвитку. Такі негативні явища викликають стагнацію економічної діяльності у більшості областей України та вивід доходів у тіньовий сектор економіки, який за оцінками міжнародних спостерігачів складає 50% – 65%.

3. Поза увагою у податковій політиці залишається стимулююча роль податків. Хоча сучасна податкова система України і зорієнтована на норми європейського податкового законодавства, проте характеризується більш фіскальною спрямованістю. Не слід забувати, що стимулююча роль податків полягає не тільки у мінімізації негативного впливу податкової системи на діяльність господарюючих суб'єктів, але й забезпечення виконання державою функцій фінансування соціальних програм держави.

4. Нормативно-правова база оподаткування є складною, неоднорідною, нестабільною та неузгодженою, що не дає достатньо правових гарантій для учасників податкових відносин. Результати неоднозначного тлумачення податкового законодавства негативно позначається на діяльності суб'єктів господарювання та інвестиційній привабливості регіонів України для іноземних інвесторів.

5. Типовою проблемою для України є конфлікти і протистояння між контролюючими органами і платниками податків, що зумовлено низьким рівнем податкової культури, низькою поінформованістю платників про очікувані податкові зміни. Статистика податкових правопорушень свідчить [7, с. 129; 8, с. 245; 9] що більшість з них вчинено не з корисних мотивів і метою ухилення від сплати податків, а через непоінформованість платників податків, відсутність розуміння відповідних положень законодавства, наявність суперечностей між певними нормами законодавства.

6. Спрощена система оподаткування – не сприяє розвитку малого і середнього підприємництва, а його взаємодія з великим бізнесом не допомагає розвиненню країни [10, с. 15]. Якщо в країнах ЄС частка малого і середнього бізнесу у ВВП складає 60%, то в Україні - усього трохи більше 5%. Так встановлений єдиний соціальний внесок на підприємців у 2017 році, навіть, коли вони не отримують доходів привів до того, що у грудні 2016 року закрилось 143,3 тис. фізичних осіб підприємців (ФОП) [11]. У перші 10 днів січня – 34,5 тисячі, що складає разом – 177,8 тис. ФОП. Причому 94% від загальної кількості не отримували доходів від підприємницької діяльності у 2016 році, а 95,5% закритих ФОП - перебували на загальній системі оподаткування.

7. Неефективний механізм розподілу податкових надходжень між центральним і місцевим бюджетами гальмує розвиток економіки в регіонах.

Виходячи з цього необхідно податкове регулювання економічної діяльності, яке переважно відбувається у двох формах [4, с. 68 - 89]: дискретній і недискретній. Дискретна форма являє собою свідоме ре-

гулювання податковою політикою та реформами з метою реальної зміни обсягів виробництва і прискорення економічного зросту, а недискретна – впроваджується автоматично за допомогою вбудованих стабілізаторів.

Зважаючи на те, що національна та регіональні економіки не є ідеальним об'єктом для державного регулювання, та саморегулювання, думки вітчизняних науковців та економістів розділились:

а) деякі економісти виказують вагомі аргументи на користь державного регулювання [12, с. 19], тому, що в державі відсутні достатні передумови для активізації процесів капіталовкладень та капіталотворення;

б) інша група економістів як і західні експерти вважають, що державне втручання неефективне [13, с. 186], частіше шкодить розвитку економіки і досягає лише короточасні політичні переваги;

в) третя – переконує, що на сучасному етапі розвитку вкрай важливим є симбіоз на гнучке поєднання ринкового та державного регулювання економіки [14, с. 40], бо гіперболізація чи абсолютизація якогось із компонентів веде до стагнації чи занепаду господарства.

Щодо останніх податкових реформ в Україні, то уся сучасна диференціація (нові, різні, нетрадиційні дії чи шляхи [15, с. 399]; різниця, відмінність, процес розширення [16, с. 349 -351]) звелася до посиленого навантаження на спрощену систему оподаткування. Існує думка [11, 17], навіть, серед депутатів Верховної Ради України, що нечесний та соціально безвідповідальний великий бізнес фіктивно розпошує і зводе свою діяльність до рівня ФОПів чим загрожує справжнім підприємцям.

Тому **метою даної статті** є пошук різноаспектних підходів до оподаткування підприємницької діяльності у регіонах, виходячи із стимулюючої функції податків, необхідності активізації й розвитку економіки регіонів.

Виклад основного матеріалу дослідження. В Україні, за дослідженнями науковців, виокремлюють економічно, так і соціально слабкі регіони [18, с. 8], і най-

більш вагомі відмінності розвитку регіонів мають враховуватись при формуванні бюджетно-податкової політики. Саме до них мають відношення особливості соціально-економічного розвитку такі як: існування працenaдлишкових та демографічно проблемних обставин; відмінності у рівнях соціального забезпечення та захисту населення та нерівні умови його проживання; відмінності у податкоспроможності та існування значної кількості дотаційних територій, тіньовий сектор. Проте аналіз регіональних особливостей соціально-економічного розвитку дає підстави стверджувати, що надходження від податку з доходів фізичних осіб та податку на прибуток підприємств до бюджетів усіх рівнів та співвідношення їх рівня із валовою доданою вартістю (ВДВ) на душу населення не доводить прямого зв'язку між економічним розвитком регіону та податковими надходженнями в регіонах [18, с. 10, 11]. Навпаки співставлення рівня податкових надходжень та ВДВ на душу населення у областях показує значні розбіжності, що свідчить про невідповідність, та заниженість обсягів податкових платежів, стягнутих у цих областях, у порівнянні з їх можливостями. Поясненням цьому можуть бути: надмірна кількість податкових пільг у підприємств; штучне заниження рівня рентабельності підприємств; виплата працівникам «неофіційної» зарплати та інше.

Виходячи з вище вказаного, одні [18, с. 8, 10, 11] автори ратують за диференціацію в оподаткуванні ресурсокористування у регіонах. Задля цього необхідно принципово нове розв'язання питання щодо встановлення податкових ставок та методологія формування природо ресурсних платежів, зокрема, - перегляд та розмежування прав власності на природні ресурси між державою та регіонами, а також реформування системи розмірів платежів, впровадження диференційного підходу при оподаткуванні надрокористувачів. оптимізації розподілу цих коштів між бюджетами, виокремлення монопольної, абсолютної (для взаємовідносин між державою та місцевими бюджетами) та диференційної (для внутрішньогалузевого і внутрішнього регіонального вирівнювання) ренти. Другі [19, с.

130 - 155] - за створення спеціальних податкових пільгових режимів для інвестиційної діяльності на засадах заснування особливих територіально-господарських утворень з метою стимулювання й активізації підприємницької діяльності, залучення економічно-активного населення, іноземних інвестицій, поліпшення використання природних ресурсів і таке інше. До податкових пільг в оподаткуванні й кредитуванні схиляється і Тищенко Н.О. [1, с. 165 – 166], котра вважає саме такі заходи складовими механізми реалізації стратегій регіонального розвитку. А от треті [20, с. 102] доводять, що податкова система має включати досить широке коло податків різної цілеспрямованості, оскільки на практиці неможлива реалізація одночасно в одному податку різних його функцій. Прослідковується відсутність взаємозв'язку між податковою системою і розвитком економічної діяльності безпосередньо її суб'єктів [20, с. 105, 106]. А це означає - відірваність податкової системи від господарчої діяльності суб'єктів оподаткування. Тому не дивно, що Україна знаходиться у топ-20 країн, що виводить свої капітали в офшори [20, с. 204], де 90% відтоку капіталу є наслідком мінімізації оподаткування.

Таким чином, наявність розмаїття – це один із аргументів, що забезпечує процес розвитку [21, с. 319 - 321]. Тому, беручи до уваги досвід економічного прогресу німецької економік, в основі якої лежить результат синергії розмаїття та ті принципи оподаткування, що були закладені у ІХХ сторіччі ще Альфредом Маршаллом, а саме: податки слід встановлювати на види діяльності зі зменшеною прибутковістю, щоб субсидіювати види діяльності зі збільшеною. А це означає, що позитивний розвиток здійснюється саме у тих галузях і регіонах, де існує найбільший технічний прогрес, а найвища роль синергії досягається в індустріальних районах.

Звідси сучасна диференціальність до оподаткування у регіонах має ґрунтуватись на розмаїтті:

видів діяльності, що збільшують кількість робочих місць, появу нової професійної роботи, соціально-економічну прибутковість своєї діяльності;

вибору між новітніми технологіями, товарами й організаційними рішеннями, які є провідними, пріоритетними щодо розвитку національної ринкової економіки;

ідей щодо визначення своєї винятковості, специфіки, можливостей конкурувати з іншими територіями і країнами;

населення, її освіти, кваліфікації та толерантності один до одного.

Але, подібне розмаїття має враховувати різні потенціали регіонів, які впливають на рівень економічного розвитку; нерівномірний розподіл по територіях різних видів діяльності; позитивну чи негативну синергію взаємодії різних чинників розвитку. Все це підкреслює необхідність:

диференціації податків, особливо тих, що визначають й впливають на прибутковість, споживання та конкурентоздатність регіонів;

прогресивності та пропорційності податкових ставок, що забезпечить з одного боку стабільність соціальних виплат за постійним накошуванням сукупних доходів та стабілізації сукупного випуску продукції.

Висновки та напрями подальших досліджень. В умовах, коли все більше українців у регіонах все більше починають економити на їжі (у середньому споживання м'яса скоротилося на 10%, риби, фруктів і ягід – на 25 %, овочів – на 6% за останні 2 роки; випікання і покупка хліба – на 15% за останні 4 роки [22]), то це є певним сигналом щодо необхідності диференційного підходу в оподаткуванні. Диференціювати можна різні елементи оподаткування:

1. Ставки деяких податків, таких як податок на прибуток, податок на додану вартість (ПДВ), податок з доходу фізичних осіб (ПДФО) та інші. Спираючись на дослідження фінансистів-аналітиків, що найкращу апроксимацію (точність [15, с. 64]) можна досягати, коли зміни сягають у інтервалі найближчих один до одного значень [23], то можна сподіватись, що, навіть, розбіжність у 1% в оподаткуванні - стане певним стимулом для соціальних очікувань і змін у життєдіяльності регіонів.

2. Звільнити від ПДВ (чи встановити нульову ставку) продаж товарів соціально-

го вжитку та більш розповсюджені продукти споживання, що наповнюють сьогодні мінімальну продуктову корзину громадян. І це слід робити, бо в країні продовжується збідніння населення. За даними Інституту демографічних досліджень Національної академії наук України, 58% населення України у 2015 році знаходились за межею бідності, у порівнянні з 2014, коли ця цифра сягала – тільки 28,6% [24]. А якщо до цих фактів додати ще кількість не врахованих та соціально не влаштованих біженців та тимчасово переміщених осіб з непідконтрольних територій Донбасу й Криму, то така тенденція продовжує бути економічно і соціально небезпечною.

3. Обкладання усіх суб'єктів оподаткування за однаковими ставками, як доказ світовий досвід оподаткування - є економічно не вигідним. І це має відношення як до ресурсних платежів, так і до усіх інших. Вже доведено роками незалежного існування податкової системи України, що функціонування прямолінійної шкали ПДФО, ПДВ, податку на прибуток – не є стимулюючим аспектом ні для розвитку економіки України, ні для вкладання іноземного капіталу. Більш того, регресивна дія ПДВ та механізм перекладання податків – дуже суттєво відбивається як раз на соціальному благополуччі населення України у регіонах. Тому диференціація цих податків має рухатись у бік прогресивного оподаткування в прямому й переносному (розповсюдженому) значенні.

4. В регіонах, що знаходяться найближче й примикають до зон проведення антитерористичних операцій (АТО), мають бути введені спеціальні регламенти оподаткування, що стосуються як загальнодержавних податків і зборів, так і місцевих. Теж саме має відношення і до тих територій, що знаходять в індустріальних, екологічно небезпечних зонах. Бо це є нонсенсом, коли населення, на території якого виробляється електроенергія, добувається вугілля, знаходиться небезпечно хімічне і подібне виробництво - платять такі ж самі податки на ці продукти (наприклад, ПДВ на надані послуги зі споживання електроенергії) й при цьому потрапляють у зони забруднення та негативного впливу на

здоров'я, що виникають при їх виробництві.

Напрями подальших досліджень будуть спрямовані на виокремлення певних градацій в оподаткуванні регіонів в залежності від соціально-економічних тенденцій, що відбуваються в останні роки, особливо тих територій, що примикають до зон проведення АТО.

Література

1. Ефективність управління в процесі реформування: макро- і мікроекономічний аспекти: Колективна монографія / За наук. ред. проф. Родіонової І.Ф. – К: ВНЗ «Університет економіки і права «КРОК», 2012. – 364 с.
2. *Заєць Т. А.* Оцінка діючих механізмів регулювання регіонального розвитку України // Економіка і регіон / Т. А. Заєць. – Полтава. – 2003. - №1(1). – С. 61 – 64.
3. Основополагающие принципы устойчивого пространственного развития Европейского континента. – Йоханнесбург: СЕМАТ, 2002. – 25 с.
4. *Новак А. Я.* Як підняти українську економіку: Монографія. – Вид. 5-е, доп. – К: «Інпрес», 2015. – 432 с.
5. *Бланкарт Шарль.* Державні фінанси в умовах демократії: Вступ до фінансової науки \ Пер. з нім. С.І. Терещенко та О.О. Терещенка. Передмова та наук. редагування В.М. Федосова. – К.: Либідь, 2000. – 654 с.
6. *Кашпур Л. М.* Удосконалення податкової політики в умовах розвитку громадянського суспільства в Україні / Л. М. Кашпур: дисертація на здобуття наук. ступеня канд. з держ. управління за спеціальністю 25.00.02 – механізм державного управління. – К: Національна академія держ. управління при Президентові України, 2016. – 207 с.
7. *Печуляк В. П.* Державна податкова політика в Україні: організаційно-правові аспекти здійснення: монографія / В. П. Печуляк. – К: Вид-во КНТЕУ, 2005. – 167 с.
8. *Скоропад І. С.* Взаємовідносини платників податків із податковими органами / І. С. Скоропад, І. В. Гук // Науковий вісник НЛТУ України. - 2010. – Вип 20.8. – С. 244 – 247.
9. *Калінеску Т. В.* Причини та тенденції ухилення від сплати податків / Т. В. Калінеску, А. Ю. Ширяєва // Наукові вісті Далівського університету. Електронне наукове видання Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля.– 2013. - № 10. – Режим доступу: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe

10. *Льяшенко В. А.* Наслідки і проблеми застосування спрощеної системи оподаткування в Україні / В. А. Льяшенко // *Держава і регіони. Сер. Економіка і підприємництво.* – 2014. - №3. – С. 13 – 18.

11. *Острікова Т.* Складність спрощеної системи / Т. Острікова // *Об'єднання самопоміч.* – 2 лютого. - №2(19), 2017. – С. 5.

12. *Завгородня О. О.* Фіскальні ресурси держави та їх роль в активізації інвестиційних процесів / О. О. Завгородня, В. М. Тарасевич // *Фінанси України.* – 2000. - №3. – С. 18 - 25.

13. *Бальцерович Л.* Свобода і розвиток: економіка вільного ринку [пер. з польськ. А. Павлишин] / Л. Бальцерович. – Львів: «Арсенал», 2000. – 332 с.

14. *Галиця І.* Деякі аспекти економічної політики на сучасному етапі // *Економіка України.* – 2000. - №4. – С. 40 - 43.

15. *Concise Oxford English Dictionary.* Edited by C. Soanes, A. Stevenson. - New York: Oxford University Press, 2009. – 1681 p.

16. *Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т.1 / Редкол. С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін.* – К.: Видавничий центр «Академія», 2000. – 864 с.

17. *Соболев Е.* «Був у податковій свого району...» / Е. Соболев // *Об'єднання самопоміч.* – 2 лютого. - №2(19), 2017. – С. 5.

18. *Пилипів В. В.* Регіональні особливості становлення та розвитку межбюджетних відносин в Україні / В. В. Пилипів: автореф. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук за спеціальністю 08.10.01 – розміщення продуктивних сил і регіональна економіка. – К: НАН України. Рада по вивченню продуктивних сил України, 2005. – 21 с.

19. *Івашко О. А.* Фінансовий механізм реалізації спеціальних режимів інвестиційної діяльності в Україні: монографія / О.А. Івашко. – Луцьк: Волин. мистецька агенція «Терен», 2011. – 220 с.

20. *Проблеми розвитку фінансової системи України та шляхи їх вирішення: монографія / М. І. Карлін, Ю. В. Шуляк, А. В. Кулай та [ін.]; за ред. д-ра екон. наук, проф. М. І. Карліна.* – Луцьк: Вежа-Друк, 2014. – 364 с.

21. *Райнерт Ерік С.* Як багаті країни збагатили і чому бідні країни лишаються бідними / Ерік С. Райнерт. – К.: Темпора, 2015. – 444 с.

22. *Українці все більше економлять на еде // Наш край. Всеукраїнська газета.* №2(15), 27 января – 9 февраля 2017. – С. 4.

23. *Гриньова В. М.* Інвестування / Обгрунтування доцільності інвестування: підручник / В. М. Гриньова, В. О. Коюда, Т. І. Лепейко, О.

П. Коюда. – К.: Знання, 2008. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/investuvannya/obgruntuvannya_dotsilnosti_investuvannya

24. *В стране стало в два раза больше бедных // Днепровский металлург.* – №44 (929), 11 ноября 2016. – С. 2.

References

1. Efficiency of management in the process of reformation: macro- and microeconomic aspects: monograph (2012). Rodionova I.F. (Eds.). Kyiv.: HEE "University of Economy and Right "Step", 364.

2. *Zaets, T. A.* (2003). An estimation of operating mechanisms of adjusting the regional development of Ukraine. *Economy and region*, 1, 61 – 64.

3. *Fundamental principles of steady spatial development of the European continent* (2002). Johannesburg: SEMAT, 25.

4. *Novak, A. J.* (2015). How to heave up the Ukrainian economy: monograph. K: "Inpres", 432.

5. *Blankart, Sharl* (2000). State finances in the conditions of democracy: Prelude of financial science. K.: "Lybid", 654.

6. *Kashpur, L M.* (2016). Improvement of tax policy in the conditions of development the civil society in Ukraine. Dissertation of the candidate degree for specialty 25.00.02 - Mechanism of State administration. - K: The National Academy of State Management at President of Ukraine, 207.

7. *Pechuliak, V. P.* (2010). Public tax policy in Ukraine: organize and right aspects of realization: monograph, 167.

8. *Skoropad, I. S.* (2010). Mutual relations of taxpayers with the tax organs. *The Scientific Bulletin NLTU of Ukraine*, 20.8, 244 - 247.

9. *Calinescu, T. V.* (2013). Reasons and tendencies of avoiding tax. *The Scientific news Dahl University. Electronic scientific edition of Volodymyr Dahl East Ukrainian National University*. 10. Retrieved from http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe

10. *Iliashenko, V. A.* (2014). Consequences and problems of application the simplified system of taxation in Ukraine. *The State and regions. Vol. Economy and enterprise*. 3, 13 – 18.

11. *Ostrikova, T.* (2017). Complication of the simplified system. *Association Samopomich*. 2 February, 2(19), 5.

12. *Zavgorodnia, O. O. & Tarasevich, V. M.* (2000). Fiscal resources of the state and its role in activation of investment processes. *Finances of Ukraine*. 3, 18 – 25.

13. *Balcerovich, L.* (2000). Freedom and development: economy of free market. Lviv: "Arsenal", 332.

14. *Galycia, I.* (2000). Some aspects of economic policy on the modern stage. Economy of Ukraine. 4, 40 – 43.

15. Concise Oxford English Dictionary (2009). Soanes C. & Stevenson A. (Eds.). New York: Oxford University Press, 1681.

16. Economic encyclopedia: In three volumes (2000). Vol.1. Mochernyi (Eds.). K.: Publishing center "Academy", 864.

17. *Sobolev, E.* (2017) I "was in a tax department of my district". Association Samopomich. 2 February, 2(19), 5.

18. *Pylypiv, V. V.* (2005). Regional features of becoming and development of budget relations. Manuscript of candidate degree for specialty 08.10.01 - Placing of productive forces and regional economy. K: NAS of Ukraine. Study Council of productive forces in Ukraine, 21.

19. *Ivashko, O. A.* (2011). Financial mechanism of realization the special modes of

investment activity in Ukraine: monograph. Lutsk: Volynsk artistic agency "Teren", 220.

20. *Karlin, M. I (Eds.) & Shuliak, J. V. & Kulai F. V. & others* (2014). Problems of development the financial system of Ukraine and ways of its decision: monograph. Lutsk: Tower-printing, 364.

21. *Rainer, Erick S.* (2015). As rich countries were enriched... and why poor countries remain poor. K.: Tempora, 444.

22. Ukrainians all more economy on food. (2017). Our region. Ukrainian newspaper. 2(15), 27 January - 9 February, 4.

23. *Grinyova, V. M. & Koyuda, V. A. & Lepeyko, T. I. & Koyuda, A. P.* (2008). Investing / Ground the expediency of investing. Kyiv: Knowledge. Retrieved from: http://pidruchniki.com/investuvannya/obgruntuvannya_dotsilnosti_investuvannya

24. In country became at two times more poor's. (2016). The Dnepr Metallurgy. 44 (929), 11 November, 2.

Калинеску Т. В.

Дифференціальність підходів к налогообложению региональной специфики

Доказана необхідність дифференціальних підходів к налогообложению с учетом класифікацій и групувань регіонів, курсу країни и ее регіонів на інтеграцію, місних особностей и геополітичного розположення регіонів, координування дійсвий державних и місних органів управління относительно реформ в налогообложении. Выделены проблемы в налоговой политике, которые следует решать в налогообложении экономической деятельности на государственном и региональном уровнях. Предложены разноаспектные подходы к налогообложению предпринимательской деятельности в регионах, исходя из стимулирующей функции налогов, необходимости активизации и развития экономики регионов.

Ключевые слова: дифференціальні підходи, налогообложение, специфика регионов, интеграция, координування дійсвий, державні и місні органи власти, социально-економическое развитие.

Calinescu T.

Difference of version to taxation of regional specific

It is argument the necessity of the differential version to taxation taking into account classifications and grouping of regions, course of country and its regions on integration, local features and geopolitical location of regions, coordinating of actions of public and local organs of management in relation to reforms of taxation. It is distinguished the problems in a tax policy, which it is necessary to decide in taxation of economic activity on the state and regional levels. The different aspects are offered to taxation of entrepreneurial activity in regions, what are coming from the stimulant function of taxes, necessity of activation and development of economy of regions.

Keywords: differential approaches, taxation, specific of regions, integration, coordinating of actions, public and local organs of power, socio-economic development.

Рецензент: Кучерова Г. Ю. – доктор економічних наук, професор кафедри «Облік та оподаткування» Класичного приватного університету, м. Запоріжжя, Україна.

Reviewer: Kucherova G. – Professor, Ph.D. in Economics, Professor of Account and Taxation Department the Classic Private University, Zaporizhzhya, Ukraine.

e-mail: kucherovahanna@gmail.com

Статья подана
12.02.2017 г.

